

Nagyboldogasszony

(augusztus 15.)

Jel 11,19a.12,1-6a.10

Az égen nagy jel tűnt fel

Megnyílt az égen az Isten temploma, és láthatóvá vált a szövetség ládája a templomban. Erre villámlás, égzengés, földrengés és nagy jégeső támadt. Az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony; öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona. Aldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott. Most egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy vörös sárkány, hét feje volt és tíz sarva, s mindegyik fején korona. Farkával lesöpörte az ég csillagainak egyharmadát, és a földre szórta. Ekkor a sárkány odaállt a szülő asszony elé, hogy mihelyt megszüül, elnyelje gyermekét. Fiút szült, fiúgyermeket, aki majd vaspálcával kormányozza mind a nemzeteket. Gyermekét elragadták Istenhez és az ő trónjához. Az asszony a pusztába menekült, ahol az Isten helyet készített számára, hogy ott éljen ezerkétszázhatvan napig.... Ekkor harsány hangot hallottam az égen: „Eljött Istenünk üdvössége, ereje és országa, és az ő Fölkentjének uralma, mert letaszították testvéreink vádloóját, aki éjjel-nappal vádolta őket Istenünk színe előtt.

A Napbaöltözött asszony a Jelenések könyvében található szimbolikus személy. Szent János látomásában ezt olvashatjuk „*egy nagy jel, kinek öltözete a nap, lába alatt a hold, fején 12 csillagból a korona*” (Jel 12,1-2). Fiút szül, akit egy hétfejű sárkány el akar nyelni, de a gyermeket egy angyal Isten elé viszi, az asszony pedig sasszárnyakat kap, hogy a pusztába meneküljön 1260 napra. A sárkány vizet okád utána, de a föld elnyeli a vizet. Ezután a sárkány az asszony gyermekeire támad. Végül Mihály főangyal és angyalai legyőzik (vö. Jel 12,3-18).

A szövegben szereplő képek jelentésének magyarázata: a Napbaöltözött Asszony a Megváltó anyja, a Boldogságos Szűz Mária, a kígyótipró asszony viszont az Egyház előképe. A nap Krisztus, „az igazság napja”. A holdsarló a világ mulandóságára utal, mint erről Alkuin írt. Figyelemreméltó, hogy a középkorban a politikai szimbólum miatt ezt értették a muszlim világra is. A 12 csillag az egyházatyáknál egyszerre jelentette az Ószövetséget és a 12 pátriárkát, vagy Izrael 12 törzsét és az Újszövetséget a 12 apostollal. Nyugaton a XII. századtól a

Napbaöltözött Asszony képét a teljes Mária-tanra vonatkoztatták, vagyis Mária szeplőtelen fogantatására, megtestesülésére, mennybevétele. Ez a kép a török elleni harcok idején a kereszténységért végzett imával egészült ki, amikor IV. Szixtusz pápa (1471–84) búcsút engedélyezett azoknak, akik a Napbaöltözött Asszony valamely képe előtt a töröktől fenyegetett kereszténységért imádkoznak.

Mária hitéből a keresztények mindig erőt merítettek, a bűn elleni harcot pedig kozmikus küzdelemnek értelmezték. Úgy véljük, hogy a hitetlenség és a bűn, valamint a Jézusban vetett hit és az erény a világban állandóan harcot vív. A gyűlöletre épülő gondolkodás és a szeretetre és könyöretre épülő gondolkodás harca a keresztény egyházon belül és kívül is állandóan folyik. A mi személyes döntésünk következménye, hogy melyik oldalon veszünk részt ebben a világméretű küzdelemben. Egyik oldalon ennek a harcnak a célja az Isten elűzése a világból, a mások oldalon ennek a küzdelemnek a célja Isten és irgalmának visszahozása a világba. Áldott, aki ezen az oldalon áll.